

No. 15 Şubat 1967

Cumhuriyet (İstanbul)

Konserlerin
ardından

AYSEGÜL SARICA, bir deformasyona varmadan ve yorum sunu içinde kalarak kendine özgü yorumlara girişiyor.

* RICARDO ODNOPOSOFF, özellikle eserler üzerinde herhangi özel bir yorumu kaçmadan düzgün çalışma önem veriyor.

* KONTARSKYLER, Türkiye'de ilk defa modern müziğin asırı temsilcilerinden Stockhausen ve Boulez'in eserlerini çalışmaları bakımından önem taşıyordu. İki piyano, sahnede tek piyano haline girdi.

Sarica. Odno posoff. Kontarsky kardeşler

Son haftaların konserleri kalitece ortanın üstündeydi

Son haftaların konserleri hem sayıca kabarık, hem de kalite ortanın üstünde idi. Bu konserler içinde Aysegül Sarica piyano resitali, Ricardo Odno posoff keman resitali, Kontarsky kardeşlerin iki piyano resitali ve G. Singer'in yönettiği Şehir Orkestrası eşliğinde, oboist Celal Akatlar ve arpist Ugurtan Aksel'in solist olarak katıldıkları konser en iyi çekicilerdendi. Daha provvalarda yetersizliğini anlayıp konserden vazgeçen İsviçre şef Reep'in hikâyesi ise Konservatuvar yöneticilerinin repertuar düzenleyicileri bakımından kötü bir nottu!

Aysegül Sarica

Mevsim başında Romanya ve Macaristan'da başarılı konserler turnesinden döndükten sonra, İstanbulda tınlı orkestra şefi Karel Ancerl yönetiminde Çek Filharmoni Orkestrasıyla önemli bir konserin değerini tamamlayan Aysegül Sarica, geçenlerde verdiği bir resitalde özellikle teknik gücü olan bir piyanist niteliğini taşıdığını tekrar kabul etti.

Değerli piyanist Aysegül Sarica, bir «deformasyon» a varmadan ve yorum sunu içinde kalarak, kendine özgü yorumlara girişiyor. Klavyeye çekinmeden, serinkanlı ve kendisine «temperament» kazandıran oldukça güvenli davranışları bir eseri başından sonuna aynı gülte götürüyor. Bunda, tekniğinin sağlamlığı Aysegül Sarica başarı kazandıran başlıca faktördür.

Ricardo Odno posoff

Avusturyalı sanatçı Ricardo Odno posoff'un ortanın üstünde bir virtüoz olduğu gerçek. Kemancının, uzun yılları kapsayan bir değeri ve özellikle diğer tınlı sanatçılara birimle «Oda Müziği» toplulukları türünde parlak bir kariyeri var.

İstanbul Filharmoni Konser Bürosunun Avusturya Kültür Temsilciliğinin istiriliği Saray sinemasında düzenlenen resitalde, viyololist Ricardo Odno posoff, piyanoda Ergican Saydamın eşliğinde: Veracini'nin «Mi minör sonat», Prokofiev'in «Op. 94/2 sonat», J. S. Bach'in «Re minör Chaconne», J. Suk'tan «Op. 17 Dört parça», E. Bloch'un «Baal Schem Süitinden Nigun» ve Paganini'den «La Campanella» eserlerini caldı.

Kemancının herşeyden önce olgun yay ustalarına yakışır rahat, ölçüli, iyi ses veren bir yay teknigi var. Özellikle eserler tizerinde herhangi özel bir yorumu kaçmadan düzgün çalışma önem veriyor. Ancak mükemmel teknik yanında, güclü olmakla beraber «durur» bir stilten öteye geçmiyor.

Müzikseverlerin coğulukla tanıdığı Bach'in «Chaconne» unda Odno posoff gerek yorum, gereksese teknik bakımından başarılıydı.

Kontarsky kardeşler ve elektronik müzik

İli iki Alman kardeş piyanist as ve Aloys Kontarsky'lerin, ay sinemasında verdikleri «İkinci Resital», özellikle Türkiye ilk defa modern müziğin asırı temsilcilerinden Stockhausen Boulez'in eserlerinin konserde çalmışlarıyla önem taşıyordu.

Stockhausen, Boulez ve benzerlerinin yeni müzükler için yargıda bulunmak çok erkendir. Ancak «her şeyden önce anlaşılması bile «müzik» olamın» sonrasında sevilmesi, anlaşılmasıyla temelden müzik olup olmadığı tartışma konusu olan, hatta «anti-müzik» yapıtların anlaşılması, tepki yaratması arasında çok fark vardır?

Stockhausen, Boulez ve diğerlerinin «yenilik» iddiaları ve eserlerinin «müzük» yönünden incelenmesi, tartışılmazı konusunu, bu sütuna südürmek imkânsızdır.

Kontarsky kardeşler, sahnede iki piyanoyu adeta tek piyano haline sokmuşlar. Bilgili ve titiz bir akustik ayarlaması içinde, tam bir düzen, ölçü ve en ince nişansı varincaya kadar cümle, akor ve armoni beraberliği içinde tek bir müzik aleti çalıyormuş gibi etki yaratıyorlar.

İki değerli sanatçının, önce ses, ton, ölçü ve bütünlüğüyle akustiği kavrayan teknik sorunları halletmek tizere büyük çaba sarfetmek zorunda kaldıkları da şüphesiz...

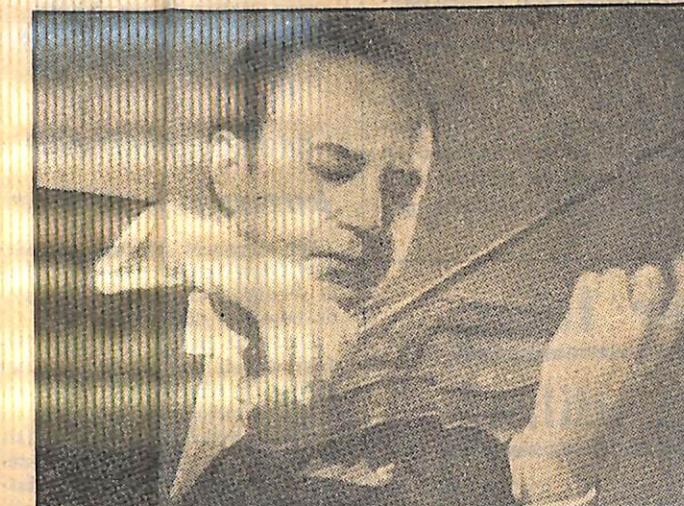
Programdaki gerek Mozart, Brahms ve gerekse Debussy ve Stravinski'nin eserlerini mükemmel bir teknike çalan piyanistlerin, bu besteciler arasındaki ayrımları tam anlamıyla belirttiklerini söyleyemeyeceğiz. Ama çok ilgi çekici ve özelliği olan bir kon

KONSERLER

SELMİ ANDAK

Son resitalinde de teknik gücü olan bir piyanist niteliği taşıdığını bir kere daha kabul ettiren Aysegül Sarica...

«Oda Müziği» toplulukları türünde parlak bir kariyeri olan ODNO POSOFF resitalinde yorumsuz düzgün bir çalışma önem verdi...

KONTARSKY KARDEŞLER... Önce ses, ton, ölçü ve bütünlüğüyle akustiği kavrayan teknik sorunları halletmek zorunda kaldılar...

Obua - Arp - orkestra

Konservatuvar Konserinde Şehir Orkestrasını yöneten GEORG SINGER Orkestrayı bütünlüğe, beraberlikle nasıl ulaşabileceğini bilen bir şef olarak tekrar müzikseverlerimizin alkışını kazandı. Bu no Beethoven'in «Leonore III» Uvertürü, Dvorak'ın «Op. 88 Sol major No. 8» Senfonisinde olduğu kadar; Mozart'ın «Obua Koncertosu Do majör» ve Saint-Saens'in «Arp içi Konser Parçası» eserlerinde de solist-orkestra beraberliğini sağlamada da gösterdi.

Solist Celal Akatlar gene bu konserde, sadece yurdumuzun değil, bütün ülkelerdeki en iyi müzik topluluklarının aradığı klâsta bir obua elemanı olduğunu göstermekle kalmadı; bir virtüoz solist olarak parlak seviyeye ulaştığını ispatladı.

Memleketimizin sayılı harp çalan sanatçılardan biri olan ve şehrimizdeki belli başlı müzik topluluklarının tek elemanı olarak heryere büyülü emek sarfederken yetişmiş bir piyanist UĞURTAN AKSEL, bu çok güç şartlara rağmen; Saint-Saens'in oldukça renkli ve güz eserinde, basından parlak bir girişle, parçanın sonuna kadar yetersizliğe düşmedi. Mükemmeli bir teknik ile müzikaliteyi birleştirerek müziğe içten bağlı olduğunu gösterdi.